

voorkomen. *Mocydiopsis parvicauda* Rib. vond ik n.l. tot nu toe op verschillende plaatsen steeds door slepen van Calluna!

De enige vindplaats van *M. attenuata* Germ. kan ik noteren door de determinatie van een aantal dieren, die mij door Dr P. F. VAN HEERDT vriendelijk afgestaan werden, in zijn vangsten van Terschelling in de jaren 1947, '51 en '52 voor zijn coenologisch onderzoek. Zij kwamen hier voor in het *Ammophiletum typicum*.

Voor Duitsland kon W. WAGNER *M. parvicauda* vaststellen van Buchwedel en Forst Tangstedter Moor, terwijl hij als vindplaats voor *M. attenuata* het eiland Borkum aangeeft.

In Engeland is *M. parvicauda* van Zuid-Engeland bekend door W. WILLIAMS.

Mijn Hollandse vindplaatsen zijn: Otterloo, 24-VIII-1952, (vid. W. WAGNER), Holl. Rading, 14-IX-'52 en Laren (N.H.), 26-X-'52.

Men is geneigd om tot de zeer summiere conclusie te komen, dat *Mocydiopsis attenuata* Germ. een litorale soort zou kunnen zijn, met als meest noordelijk verspreidingsgebied het eiland Borkum.

Mocydiopsis parvicauda Rib. is dan een soort, die meer in het binnenland te vinden is en speciaal aan heidegebieden is gebonden.

Literatuur

- RECLAIRE, A., 1945, Naamlijst der in Nederland en het aangrenzend gebied waargenomen Cicaden, Ent. Ber. 11: 221—256.
 RIBAUT, H., 1939, Nouveaux genres et nouvelles espèces de la famille des Jassidae, Bull. Soc. Hist. Nat. Toulouse, 73: 274—279.
 WAGNER, W., 1942, *Mocydiopsis attenuata* Germ. und *parvicauda* Rib., Bombus 23: 101.

Amsterdam-Z. 2, Rubensstr. 87, November 1952.

Zustersoorten. Telkens weer blijken soorten, die tot nog toe als een eenheid beschouwd werden, uit meerdere, elkaar dan zeer verwante species te bestaan en ongetwijfeld zullen door de zoveel fijnere onderscheidingskenmerken, die tegenwoordig toegepast kunnen worden, nog heel wat ontdekkingen op dit gebied volgen, al zijn ze dan ook maar een enkele keer van belang voor de Nederlandse fauna.

In afl. 3 van deel 2 van Z. f. Lepidopt. (Dec. 1952) staan twee voortreffelijke artikelen, die zich met het onderwerp bezig houden. Het ene is van Prof. Z. LORKOVIC: „Beiträge zum Studium der Semispecies. Spezifität von *Erebia stirijs* Godt. und *E. styx* Frr.” (p. 159—176). Samen vormen zij de oude *Erebia nerine* Esp.

Het tweede is van E. SCHÜTZE: „Zur Frage der Artberechtigung von *Eupithecia pyreneata* Mab.” (p. 177—187), waarin aangetoond wordt, dat *E. pulchellata* Stephens en *E. pyreneata* Mabille twee goede soorten zijn. De eerste leeft monophaag op *Digitalis purpurea* L. (onze paarsrode soort), de tweede op de geelbloeiende *D. ambigua* Murr. en is bekend tot in de Taunus, Waldeck en de Harz. Niet zelden komen beide soorten op dezelfde vindplaats voor. Zij verschillen in uiterlijk (ook bij de rupsen) en in biologie, maar (in tegenstelling tot de beide *Erebia*'s) niet in het genitaal-apparaat. Bij ons komt natuurlijk alleen *E. pulchellata* voor.

De term „zustersoorten” werd voorgesteld door BARENDRECHT en is het eerst gebruikt in Tijdschr. v. Ent. 94: 240 (1951). — LPK.